

سخن فصلنامه

هوالمحبوب

امروزه، مهجوریت دانش اخلاق در میان دانش‌های علوم انسانی، به اثبات نیاز ندارد. آیات زیادی از قرآن به بیان مکارم اخلاق و صفات والای انسانی و در برابر آن به بیان رذایل اخلاقی پرداخته‌اند. همچنین در دیگر منابع دینی، مانند نهج البلاغه و صحیفه سجادیه و دیگر منابع روایی نیز به این امر پرداخته شده است و دانشمندان اسلامی در قرون گذشته با رویکردهای گوناگون به تبیین آن پرداخته‌اند؛ ولی شوربختانه پس از نراقیین در قرن گذشته در دو اثر معروف جامع السعادات و معراج السعاده، شاهد تحول چشمگیر در دانش اخلاق نبوده‌ایم و مکتب جدیدی پا به عرصه ظهور نگذاشته است. بنابراین، دانش اخلاق در رکود قرار دارد و هیچ‌گونه نوآوری چشمگیری در آن مشاهده نمی‌شود. فقط در اخلاق کاربردی و فرائد اخلاق تحول اندکی به چشم می‌آید که آن هم برگرفته از اخلاق مطرح در مغرب‌زمین است و تلاش شده بر اساس مبانی اخلاق اسلامی بازسازی شود. در نظام آموزشی آموزش و پرورش جای اخلاق به‌عنوان یک دانش در کنار تاریخ و جغرافیا و ریاضی و... خالی است. در نظام آموزش عالی هم فقط به‌صورت اندک، آن هم یک‌بار و برای دو واحد درسی، به دانش اخلاق توجه شده است. از آنجا که اخلاق در ساختن آرمان شهر اسلامی بزرگ‌ترین نقش را دارد و بدون آن حیات طیبه برای جامعه اسلامی متصور نیست، این همه بی‌توجهی به دانش اخلاق بخشودنی نیست. فصلنامه اخلاق می‌کوشد قدری از این بی‌مهری بکاهد و در این راستا، بستری را برای گسترش این دانش عظیم آماده کند و همت والای محققان و فرهیختگان را در رسیدن به افقی روشن، می‌جوید.

مدیر مسئول

محمد قطبی جشقانی

